

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA *OPĆOJ AUDIJENCIJI* Srijeda, 4. prosinac 2019. [\[Multimedia\]](#)

Vjera u Krista je nespojiva s magijom

Tema kateheze: „Pazite na sebe i na sve stado“ (Dj 20, 28). Pavlova služba u Efezu i oproštaj od starješina

Biblijski odlomak: *Djela apostolska*, 20, 32-35

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Putovanje evanđelja svijetom nastavlja se bez prekida u knjizi Djela apostolska i vodi kroz grad Efez pokazujući sav svoj spasonosni značaj. Zahvaljujući Pavlu, dvanaestak muškaraca prima krštenje u Isusovo ime i doživljava izlivanje Duha Svetoga koji ih preporuča (usp. *Dj* 19, 1-7). Po Apostolu se zatim događaju razna znamenja: bolesni ozdravljaju a opsjednuti bivaju oslobođeni od zlog duha (usp. *Dj* 19, 11-12). To se događa zato što je učenik nalik svome Učitelju (usp. *Lk* 6, 40) i čini ga prisutnim prenoseći braći isti novi život koji je od Njega primio.

Moć Božja koja svom silinom izbija u Efezu razotkriva one koji žele koristiti Isusovo ime da izgone zloduhe, a nemaju duhovnu vlast za to (usp. *Dj* 19, 13-17), te otkriva slabost magijskih praksi, koje napušta veliki broj osoba koje se opredjeljuju za Krista i napuštaju vradžbine (usp. *Dj* 19, 18-19). Pravi je preokret to za grad poput Efeza koji je bio središte poznato po prakticiranju magije! Luka tako naglašava nespojivost vjere u Krista s magijom. Ako izabereš Krista, ne možeš ići vračaru: vjera je potpuno predanje u ruke Boga na kojeg se možeš osloniti, koji se ne objavljuje okultnim praksama, nego objavom i besplatnom ljubavlju. Možda će mi netko od vas reći: „Ah, da, ta magija je nešto što pripada davnoj prošlosti: danas se s kršćanskom civilizacijom to ne događa“. Ali budite na oprezu! Pitam vas: koliki od vas idu da im se čita iz karata, koliko vas ide gatalicama da

vam čita sudbinu iz dlana ili karata? I danas u velikim gradovima praktični kršćani rade te stvari. I kada ih pitate: „Ali zašto, ako vjeruješ u Isusa Krista, ideš vračaru, vračaru, svim tim ljudima?“, odgovaraju: „Ja vjerujem u Isusa Krista ali radi praznovjerja idem i njima“. Molim vas: magija nije kršćanska! Te stvari koje se čini kako bi se proreklo budućnost ili proreklo mnoge stvari ili promijenile životne situacije nisu kršćanske. Kristova milost ti donosi sve: moli se i uzdaj se u Gospodina.

Širenje Evanđelja u Efezu šteti trgovini srebrarâ – još jedan problem –, koji su izrađivali kipiće božice Artemide i koji su od jedne religijske prakse stvorili pravi i istinski posao. Molim vas da razmislite o tome. Uvidjevši da unosan posao koji je donosio mnogo novca jenjava, srebrari organiziraju pobunu protiv Pavla i kršćane se optužuje da su ugrozili kategoriju zanatlija, svetište Artemide i kult ove božice (usp. *Dj* 19, 23-28).

Pavao potom odlazi iz Efeza u Jeruzalem i stiže u Milet (usp. *Dj* 20, 1-16). Ovdje je sazvaio starješine Crkve u Efezu – prezbitere: rekli bismo svećenike – da izvrši „pastoralnu“ primopredaju (usp. *Dj* 20, 17-35). Na kraju smo apostolske službe Pavla i Luka nam predstavlja njegov oproštajni govor, svojevrsnu duhovnu oporuku koju Apostol upućuje onima koji će nakon njegova odlaska trebati voditi zajednicu u Efezu. To je jedna od najljepših stranica knjige Djela apostolskih: preporučujem vam da danas uzmete Novi zavjet, Bibliju, poglavlje 20, i pročitate ovaj Pavlov oproštaj od efeških prezbitera, i on to čini u Miletu. To je način da se shvati kako se Apostol oprašta i kako se svećenici danas moraju opraštati pa i kako se svi kršćani moraju opraštati. To je prelijep tekst.

U pobudnom dijelu Pavao ohrabruje voditelje zajednice svjestan da ih vidi posljednji puta. I što im kaže? „Pazite na sebe i na sve stado“. To je rad pastira: budnost, paziti na sebe i stado. Pastir mora budno paziti, pastir mora biti budan, bdjeti i paziti, prezbiteri moraju paziti, biskupi, papa moraju paziti. Budno paziti i čuvati stado a paziti i na samoga sebe, vršiti ispit savjesti i misliti na to kako izvršiti tu dužnost *budnosti*. „Pazite na sebe i na sve stado u kojem vas Duh Sveti postavi nadglednicima, da pasete Crkvu Božju koju steče krvlju svojom“ (*Dj* 20, 28): tako kaže sveti Pavao. Od *biskupâ* se traži najveća blizina sa stadom, otkupljeno Kristovom dragocjenom krvlju, kao i spremnost da ga brane od „vukova“ (r. 29). Biskupi moraju biti vrlo bliski narodu kako bi ga čuvali, kako bi ga branili, a ne odijeljeni od naroda. Nakon što je povjerio taj zadatak glavarima iz Efeza, Pavao ih stavlja u ruke Božje i povjerava ih „Riječi milosti njegove“ (r. 32), što je kvasac svakoga rasta i put svetosti u Crkvi, pozivajući ih da rade vlastitim rukama, poput njega, da ne budu teret drugima, da pomažu slabima i da iskuse da „blaženije je davati nego primati“ (r. 35).

Draga braćo i sestre, molimo Gospodina da obnovi u nama ljubav prema Crkvi i prema pologu vjere koju ona čuva i da nas sve učini odgovornima u čuvanju stada, podupirući pastire u molitvi kako bi očitovali postojanost i nježnost Božanskog Pastira.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana